

35

Κωδὶξ Μ. 136. Πρωτότυπον. Ἀπόφασις τοῦ Ἀρχιεπισκόπου Σίφνου καὶ Μυκόνου τῆς 18 Ἀπριλίου 1687.

Διάδικοι. Τζαννῆς Καλαμαράς — παπᾶ Μιχαλῆς Μωραΐτης.

Ἀποζημίωσις διὰ φθορὰν ἐξ ἀμελείας.

+ Ἐλθὼν πρὸς τὴν ἡμῶν ταπεινότητα ὁ ἐντιμότατος ἐν ἄρχουσι μισερ² Τζαννῆς ὁ Καλαμαράς ἀνήφερεν ἡμῖν, πὼς ἔστοντας καὶ νὰ εἶχε τὸ μαγαζέ του,³ ὅπου ἔβανε τὰ κρασία του μέσα, καὶ μετὰ τὸ νὰ ἦτον τὸ ἀπάνω σπίτι τοῦ παπᾶ⁴ Μιχαλῆ Μωραΐτη, ὁ ὁποῖος παπᾶ Μιχαλῆς ἐξε(σε)σκεπάζοντας τὸ ἄνωθεν σπίτι⁵ ἀκόμη ἀπὸ τὴν ἐπερσινὴ χρονίαν μετὰ τὸ νὰ ἐβρέχοντα, ἐριζιγάριζεν⁶ νὰ ἐγκρεμνίσῃ. Τὸ ὅποῖον ἐβλέποντάς το ὁ μισερ Τζαννῆς τοῦ εἶπε πολλάκις⁷ τοῦ παπᾶ Μιχαλῆ διὰ νὰ ἡμπορῇ νὰ φτειάσῃ τὸ σπίτι νὰ μὴν πέσῃ, ὡς καθὼς τὸ ἔχει⁸ καὶ γραμμένον εἰς τὴν κατzellαρία, καὶ τὸν ἐζημιώσῃ. Αὐτὸς δὲ ἀμέλειαν νι(κο)κώμενος ἦ καὶ⁹ κατὰ ἄλλον τρόπον, ὅπου ἠξεύρει αὐτός, δὲν τὸ ἔφτειασε ἕως καὶ τὴν χειμῶνα,¹⁰ ὅπου ἐπέρασεν, ὅπου ἐγκρέμνισεν τὸ σπίτι καὶ ἐχάλασεν τοῦ μισερ Τζαννῆ¹¹ τρία βουτζὰ κρασί καὶ ἕτερες ζημίαις πολλές. Ὅθεν, διὰ τοῦτο ἐγύρεβε κρίσιν¹² ὁ ἄνωθεν μισερ Τζαννῆς, νὰ πλερωθῇ ἀπὸ τὸν ἄνωθεν παπᾶ Μιχαλῆ νὰ ἀποκριθῇ περ(ι)¹³ τούτου. Ἐρχόμενοι δὲ ἀκούσαμεν καὶ τῶν δύο μερῶν, ἐπέμψαμεν δὲ καὶ ἐδικούς¹⁴ μας ἀνθρώπους, τὸν πρωτοσύγγεγον καὶ ἐτέρους, διὰ νὰ ἴδουν τὸ σπίτι¹⁵ καὶ τὴν ζημίαν, ἐκεῖ ἀπ' ὅπου ἔτρεξεν τὸ αἶτιον. Καὶ ἀπελθόντες εἶδον ἀπάνω¹⁶ εἰς τὴν ψυχὴ τους τὴν ὑπόθεσιν καὶ ἤβρον, πὼς ἡ αἰτία, ὅπου ἐχάλασε¹⁷ τὸ σπίτι, ἦτον τοῦ ἄνωθεν παπᾶ Μιχαλῆ. Καὶ ἔτ(ζ)ι ἐμαρτύρησαν καὶ οἱ γείτονες,¹⁸ πὼς μετὰ τὸ νὰ πάῃ ὁ παπᾶ Μιχαλῆς τὴν στέγη τοῦ σπιτίου ὅλην εἰς ἓνα μέρος¹⁹ καὶ μὴ δυνάμενον τὸ μέρος ἐκεῖνον νὰ βαστάῃ τὸ περισσὸν βάρος, διὰ τοῦτο ἐβούλισεν.²⁰ Μάλιστα ἐμαρτύρησαν ἀκόμη οἱ γείτονες πὼς, ὁπόταν εἶδαν πὼς ἤθελε νὰ²¹ βουλίσῃ καὶ ἀρχίνισε νὰ χαλάῃ, ἐπήγον καὶ τοῦ τὸ εἶπον καὶ ἐκεῖνος²² δὲν τὸ ἐννοιάσθη οὐδὲ ποσῶς, ἕως ὅπου ἐβούλισεν. Διὰ τοῦτο²³ ἐβλέποντας μετὰ κάθε δίκαιον τρόπον, ἀποφασίζομεν νὰ ἔχῃ²⁴ νὰ πλερωθῇ τὴν ὅσῃν ζημίαν, ὅπου ἔτρεξεν τοῦ μισερ Τζαννῆ ἀπὸ²⁵ τὸν ἄνωθεν παπᾶ Μιχαλῆ Μωραΐτη· νὰ βάλουν δύο ἀνθρώπους²⁶ μετὰ Θεόν, μετὰ ψυχὴ τους νὰ λογιάζουν τὴν καθενὴν ζημίαν, ὅπου ἔτρεξεν²⁷ εἰς τὸν μισερ Τζαννῆ ἀπὸ τὸν χαλασμόν τοῦ ὀσπιτίου ὡς ἄνωθεν,²⁸ καὶ ὅ,τι ἀποφασίσουν ἐκεῖνοι οἱ δύο ἄνθρωποι μετὰ Θεόν, μετὰ ψυχὴ τους,²⁹ νὰ τὴν πλερώσῃ ὁ παπᾶ Μιχαλῆς δίχως καμμίαν πρόφασιν. Εἰ δὲ καὶ³⁰ ἤθελε ἐναντιεῖται εἰς ταῦτα ὁ ἄνωθεν παπᾶ Μιχαλῆς Μωραΐτη ἀπὸ³¹ τὴν ἀπόφασιν τὴν ἡμετέραν καὶ ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων, ὅπου ἤθελαν³² βάλει, μενέτω ἀργὸς πάσης ἱεροπραξίας. Εἰ δὲ καὶ τῆς ἀργίας³³ καταφρονέσει, ἔσται καὶ ἀφωρισμένος καὶ ἀσυγχώρητος. Ὅμοίως καὶ ὁ³⁴ [...] μισερ Τζαννῆς, ἐὰν δὲν ἤθελε στέρξει

ἐκείνων τῶν ἀνθρώπων,||⁵⁵ ὅπου θέλου βάλει, τὴν ἀπόφασιν, ἔστω ἀσυγχώρητος.
,αχπζ' Ἀπριλίῳ ιη'.

||³⁶ + πρῶην Καισαρεί(ας) Κα||³⁷ππαδοκί(ας) πρόεδρ(ος) Σίφνου (καὶ) Μυκόνου
Γεδεών.

⁸ νικόκωμενος||³⁶⁻³⁷ πρῶην Καισαρεί(ας) Καπαδοκί(ας) προεδρ(ος) σίφνου (καὶ) Μικονου Γεδεών.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΟΝ. Ὑπῆρχε κατ' ὄροφον ἰδιοκτησία, καὶ ὁ μὲν ἐνάγων ἦτο κύριος τοῦ
κάτω ὀρόφου, ὅστις ἦτο ἀποθήκη, ὅπου ἐναποθηκεύετο οἶνος, ὁ δὲ ἐναγόμενος ἱε-
ρεὺς ἦτο κύριος τοῦ ἄνω ὀρόφου, ὁ ὁποῖος ἦτο κατοικία. Ὁ ἐναγόμενος ἀφήρεσε μέρος
τῆς στέγης, ἀμελῶς δὲ φερόμενος ἐναπέθεσε τὰ ἐξαχθέντα ὑλικά ἐπὶ τοῦ ἐτέρου μέρους
αὐτῆς. Τὸ βάρος ὁμῶς τῶν ἐπιτεθέντων ὑλικῶν καὶ ἡ ἀδιαφορία τοῦ ἐναγομένου
πρὸς ἔγκαιρον τακτοποίησιν τῆς στέγης προεκάλεσε τὴν πτῶσιν της, συνεπεία δὲ ταύ-
της ἐπῆλθον ζημίαι εἰς τὸν ἐναποθηκευμένον εἰς τὸν κάτω ὀροφον οἶνον τοῦ ἐνά-
γοντος, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς ζημίαι. Οὗτος διὰ τὰ ἀποζημιωθῆ παρὰ τοῦ ἐναγομένου
διὰ τὰς πταίσματι τούτου ἐπελθούσας ζημίας του, ἤγειρεν ἀγωγὴν ἐνώπιον τοῦ Ἀρ-
χιεπισκόπου. Μετ' ἐξέτασιν μαριτύρων, ἡ ἀπόφασις δέχεται ὡς ἀποδειχθὲν τὸ πταῖ-
σμα τοῦ ἐναγομένου καὶ τὸν ὑποχρεοῖ ν' ἀποζημιώσῃ τὸν ἐνάγοντα. Ὅσον ἀφορᾷ
ὁμῶς εἰς τὸ ποσὸν τῆς ζημίας, ὥρισε τὰ γίνῃ ἐκτίμησις ὑπὸ δύο πραγματογνωμό-
νων, ὧν ἡ ἀπόφασις νὰ εἶναι ὑποχρεωτικὴ διὰ τοὺς διαδίκους. Διὰ τὴν περίπτωσιν δὲ
τῆς μὴ συμμορφώσεως τοῦ ἐναγομένου πρὸς τὴν ἀπόφασιν, τὴν ἀφορῶσαν εἰς τὴν
ἐκτίμησιν τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας ὑπὸ τῶν πραγματογνωμόνων, τιμωρεῖ τοῦτον μὲ ἀρ-
γίαν ἀπὸ ἱεροπραξίας, ἐὰν δὲ ἐξακολουθήσῃ καὶ μετ' αὐτὴν ν' ἀπειθῇ, μὲ ἀφορισμὸν
καὶ μὴ συγχώρησιν. Τὸν δὲ ἐνάγοντα, ἐὰν ἀπειθήσῃ εἰς τὴν ἀπόφασιν τῶν ἐκτι-
μητῶν περὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ζημίας, ἀπειλεῖ μὲ μὴ συγχώρησιν. Ἰδιαίτερον χαρακτη-
ριστικὸν τῆς ἀποφάσεως, εἶναι ὅτι δι' αὐτῆς ἐπιβάλλονται εἰς τὸν ἐναγόμενον ἱερέα
ἐκκλησιαστικαὶ ποιναί, εἰς ἀμφοτέρους δὲ τοὺς διαδίκους πνευματικαὶ τοιαῦται.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΙΣ. Εἰς τὴν Μύκονον, ὅπως καὶ εἰς ἄλλας τῶν Κυκλάδων, ἴσχυεν ἡ κατ'
ὄροφον ἰδιοκτησία. (Περὶ τῆς ἱστορίας τοῦ δικαίου τῆς κατ' ὄροφον ἰδιοκτησίας βλ.
Π. ΖΕΠΟΥ, Ἰδιοκτησία κατ' ὀρόφους (Ἀθήναι, 1931), 9 ἐπ.).

5. ἐριζιγάριζεν = ἐκ τοῦ ἰταλ. *rischiare*, κινδυνεύω.

36

Λυτὰ Μ. 5. Ἀντίγραφον. Ἀπόφασις Ἐπιτρόπου Μυκόνου τῆς 28 Ἰουνίου 1689.

Διάδικοι. Κάρλος Καλλέργης — Ἰωάννης Συμαῖος.

Ἀκύρωσις ἀγοραπωλησίας.

Κόπια

Εἰς δόξα Χριστοῦ, ἀμὴν. 1689 Ἰουνίου 28.

33/36

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

